

ОКРЕМІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ФОРМИ ВЗАЄМОДІЇ ПІДРОЗДІЛІВ ВНУТРІШНЬОЇ БЕЗПЕКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ СУБ'ЄКТАМИ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ

Костянтин Олександрович КОЛОМІЄЦЬ,

*здобувач Харківського національного
університету внутрішніх справ*

Форма та зміст явищ і процесів дозволяють формувати уявлення про них у межах певних соціальних систем. При цьому дані системи бувають такими вельми складними та багатограними, як корупція.

Н.Т. Пак, А.О. Тітарчук і К.О. Кобець звертають увагу на те, що «корупція в Україні – це наслідок загальних політичних, соціальних і економічних проблем нашої країни, це негативне явище цілком притаманно державі, яка перебуває на етапі реформування. Навіть наявність вікових демократичних традицій та певного досвіду протидії корупційним проявам не позбавила країни Європейського Союзу від різних форм корупції. Але її рівень проникнення у державні інституції є значно нижчим завдяки наявності достатніх умов для протидії» [1, с. 118-119]. Одними із таких умов є форми взаємодії підрозділів внутрішньої безпеки Національної поліції з іншими суб'єктами протидії корупції.

Р. І. Панчишин стверджує, що «під формою взаємодії слід розуміти способи зовнішнього вираження правовідносин, що складаються у зазначеній сфері» [2, с. 112]. О. О. Орлова розглядає форму взаємодії як «зовнішнє вираження погодженої діяльності її суб'єктів з метою виконання завдань, що поставлені перед ними» [3, с. 115]. Погоджуючись з позицією дослідниці, акцентуємо увагу на тому, що ключовим під час організації взаємодії, зокрема і підрозділів внутрішньої безпеки Національної поліції з іншими суб'єктами протидії корупції, є погодження на рівні керівництва цих органів і підрозділів. При цьому мова йде не лише про надання згоди на проведення певної діяльності. Дане погодження, на наше переконання, має охоплювати широке обговорення на рівні спільних зустрічей, конференцій, консультацій з громадськістю та незалежними експертами в галузі, висвітлення інформації у медіа з метою визначення думки населення про запропонований аспект взаємодії.

Як окрему форму взаємодії підрозділів внутрішньої безпеки Національної поліції з іншими суб'єктами протидії корупції ми розглядаємо підготовку спільних методичних рекомендацій. Л. О. Котлова звертає увагу на те, що «методичні рекомендації (методичні вказівки) – навчальне або виробничо-практичне видання роз'яснень з певної теми, розділу або питання навчальної дисципліни, роду практичної діяльності, з методикою виконання окремих завдань, певного виду робіт, а також заходів. Методичні рекомендації повинні мати високий науково-методичний рівень, методичний матеріал має пояснювати специфіку дисципліни, особливості опрацювання теоретичного курсу і літературних джерел, виконання індивідуальних і самостійних завдань, підготовки до практичних занять, мають простежуватися тісні міжпредметні зв'язки» [4, с. 19].

Спільна розробка методичних рекомендацій здійснюється у межах освітньо-наукового напрямку взаємодії підрозділів внутрішньої безпеки Національної поліції з іншими суб'єктами протидії корупції. Дана форма передбачає взаємодію органів публічної влади, органів публічної влади, закладів вищої освіти, наукових установ та громадськості. Процес розробки методичних рекомендацій дозволяє поєднати зусилля науковців і практиків, якщо він організовується відповідно до чіткого замовлення органів і підрозділів, які здійснюють протидію корупції.

Особливої важливості та практичного значення набувають методичні рекомендації, присвячені саме взаємодії підрозділів внутрішньої безпеки Національної поліції з іншими суб'єктами протидії корупції. У ході їх розроблення слід зважати на забезпечення максимально стислого викладу теоретичних положень, наявності чітких алгоритмів взаємодії, контактної інформації, корисних посилань.

У межах напрямку запобігання корупційній злочинності під час взаємодії підрозділів внутрішньої безпеки Національної поліції з іншими суб'єктами протидії корупції слід також виокремити форму проведення спільних правопросвітницьких заходів.

О. Тимофієнко, А. Рябовол звертають увагу на те, що «мета правопросвітництва деталізується через основні завдання правового виховання, які, у свою чергу, розкривають сутність правопросвітницької діяльності, а саме: поширення правової інформації, формування у громадян системи знань з основ держави і права та перетворення їх на переконання, виховання на цій основі поваги до права й закону, формування потреби та вміння активно захищати в установленому законом порядку свої права та законні інтереси інших осіб» [5, с. 155-156].

Правопросвітницька діяльність у сфері протидії корупції, на наше глибоке переконання, має здійснюватися на постійній основі, охоплювати систематичні зустрічі, обговорення як серед публічних службовців, так і населення. Організація подібної взаємодії зі школами потребує налагодження контактів з органами місцевого самоврядування, а також закладами вищої освіти зі специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських. Останні мають багаторічний досвід проведення не лише профорієнтаційної роботи, але й проведення різного роду правопросвітницьких зустрічей.

Таким чином, форми взаємодії підрозділів внутрішньої безпеки Національної поліції з іншими суб'єктами протидії корупції є способами реального вираження спільно визначених цілей та завдань взаємодії у повторюваних діях, що здійснюються у межах напрямів взаємодії. На відміну від напрямів, які формують сам зміст і тематичні напрями взаємодії, форми за своєю сутністю розглядаються нами технічні, сприяючі системи заходів, спрямовані на досягнення інституційної стабільності публічного управління.

Список використаних джерел:

1. Пак Н.Т., Титарчук А.О., Кобець К.О. Запобігання корупції в Україні. *Молодий вчений*. 2019. № 6 (70). С. 118-123.
2. Панчишин Р. І. Поняття та форми взаємодії органів місцевого самоврядування і місцевих органів державної виконавчої влади. *Право і Суспільство*. 2018. № 6 (2). С. 108-113.
3. Орлова О. О. Правове виховання і роль міліції у його здійсненні на сучасному етапі розвитку суспільства (теоретичні та прикладні аспекти) : дис. ... канд. наук: 12.00.01. Київ, 2008. 216 с.

4. Загальні вимоги до змісту та оформлення навчальних посібників та навчально-методичної літератури : методичні рекомендації для викладачів на основі чинних нормативних документів / [уклад. Л. О. Котлова]; Житомир, 2014. 56 с. URL: <http://eprints.zu.edu.ua/12898/1/%d0%bc%d0%b5%d1%82%d0%be%d0%b4%d0%b8%d1%87%d0%ba%d0%b0.pdf>.

5. Рябовол Л., Тимофієнко О. Правопросвітництво як напрям діяльності системи безоплатної правової допомоги. *Теорія та методика навчання суспільних дисциплін*. 2020. № 1 (8). С. 153–156.